

Объект исследования – контроллинг, как сложная структура взаимосвязанных функциональных блоков, сущность которого проявляется через ряд функций.

Цель работы – выяснение теоретических основ внедрения инструментов контролінга в системе управления материальными ресурсами.

Рассматриваются основные факторы внутренней и внешней среды, которые влияют на контроллинг. Приводится структура модели оптимизации текущих запасов, которая включает такие модули, как: выбор поставщиков материальных ресурсов; формирование бюджета закупок; оценка обеспеченности производства материальными ресурсами; анализ выполнения показателей плана материального обеспечения предприятия.

Обосновано, что общий объем закупок материальных ресурсов осуществляется на основании сформированного плана производства.

Результаты статьи могут быть использованы для разработки методов выявления недостатков в любой деятельности, в частности и в логистической – для снижения затрат на приобретение, поставку материальных ресурсов и на удержание складских запасов.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: КОНТРОЛЛИНГ, ЛОГИСТИЧЕСКАЯ СИСТЕМА, ЗАПАСЫ, МАТЕРИАЛЬНЫЕ РЕСУРСЫ, КОНТРОЛЬ, УПРАВЛЕНИЕ.

УДК 656.13.072

ПРОБЛЕМАТИКА УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Харуга В.С.

Постановка проблеми. На сьогодні неможливий взаємозв'язок правових, соціальних, економічних, екологічних та побутових відносин поза транспортними послугами. Безперечно, той чи інший вид транспортного сполучення (див. рис. 1) відіграє значну роль для ефективного вирішення цих стосунків.

Представлені дані унаочнюють те, що частка перевезень у міському сполученні (77,9%) переважає над іншими та представляють інтерес для дослідження задач перспективного, поточного та оперативного управління, є нагальними для прийняття ефективних управлінських рішень командою проекту побудови пасажирських маршрутних систем міст, що можна представити за допомоги елементів теорії управління проектами.

Мета дослідження. Досягти ефективних результатів формування команд проектів побудови пасажирських маршрутних систем міст на основі використання елементів теорії управління проектами.

Рисунок 1. – Частка пасажирських перевезень за видами сполучень

Огляд публікацій. Дозвольте навести детальний обрис проведеної наукової роботи за обраним

напрямок. Вперше дослідження щодо управління проектами та програмами побудови приміських автобусних систем на прикладі Запорізької області проведені 2006 року, а отримані результати були рекомендовані для впровадження в рамках виконання державної програми «Сільський автобус». Далі проведений аналіз тендерної системи та якості транспортних послуг (2009р.); методики проектування міських систем (2010р.); впливу урбанізації на пасажирські перевезення (2011р.); логістичного підходу до транспортного обслуговування Євро-2012 (2011р.); уніфікації проекту побудови пасажирських систем (2011р.); дослідження методів і моделей оцінки пасажиропотоків на міських маршрутах та розробка автоматизованого комплексу щодо їх обліку та отримано відповідний патент на винахід (2011р.); формування команди проекту побудови пасажирських маршрутних систем міст (2012р.); синергії технологій пасажирських перевезень в інтегрованих транспортних системах (2012р.); вдосконалення маршрутних систем пасажирських перевезень в контексті прийняття сітілогістичних рішень на прикладі м. Донецьк (2013р.), що представлено на рис. 2.

Основні положення та результати досліджень за темою роботи доповідались та обговорювались на науково-практичних конференціях НТУ (2009-2012рр.) та міжнародній науково-практичній конференції «Ринок послуг комплексних транспортних систем та прикладні проблеми логістики» (Київ, 2009-2012рр.), «Сталий розвиток міст. Управління проектами і програмами міського і регіонального розвитку» (Харків, 2012р.), «Інтегроване стратегічне управління, управління проектами і програмами розвитку підприємств і територій» (Яремче, 2013р.).

Рисунок 2. – Проблематика управління проектами пасажирських перевезень

Традиційно проблеми міських перевезень [1] концентрувались на вирішенні конкретних питань організації автобусних маршрутів щодо обстеження пасажиропотоків, вибору типу та кількості транспортних засобів, нормування їх швидкості.

Великого значення при побудові пасажирських маршрутних систем міст набуває вирішення перспективних питань реалізації Транспортної стратегії України на період до 2020 року, що передбачає підвищення ефективності державного управління у галузі транспорту шляхом: реформування системи державного управління автомобільними дорогами загального користування, удосконалення діяльності автостанцій; підвищення кадрового потенціалу та рівня соціального захисту працівників транспорту; проведення структурних реформ, спрямованих на розвиток та удосконалення ринкових відносин у галузі транспорту; створення конкурентного середовища на ринку транспортних послуг; забезпечення координації роботи різних видів транспорту [2].

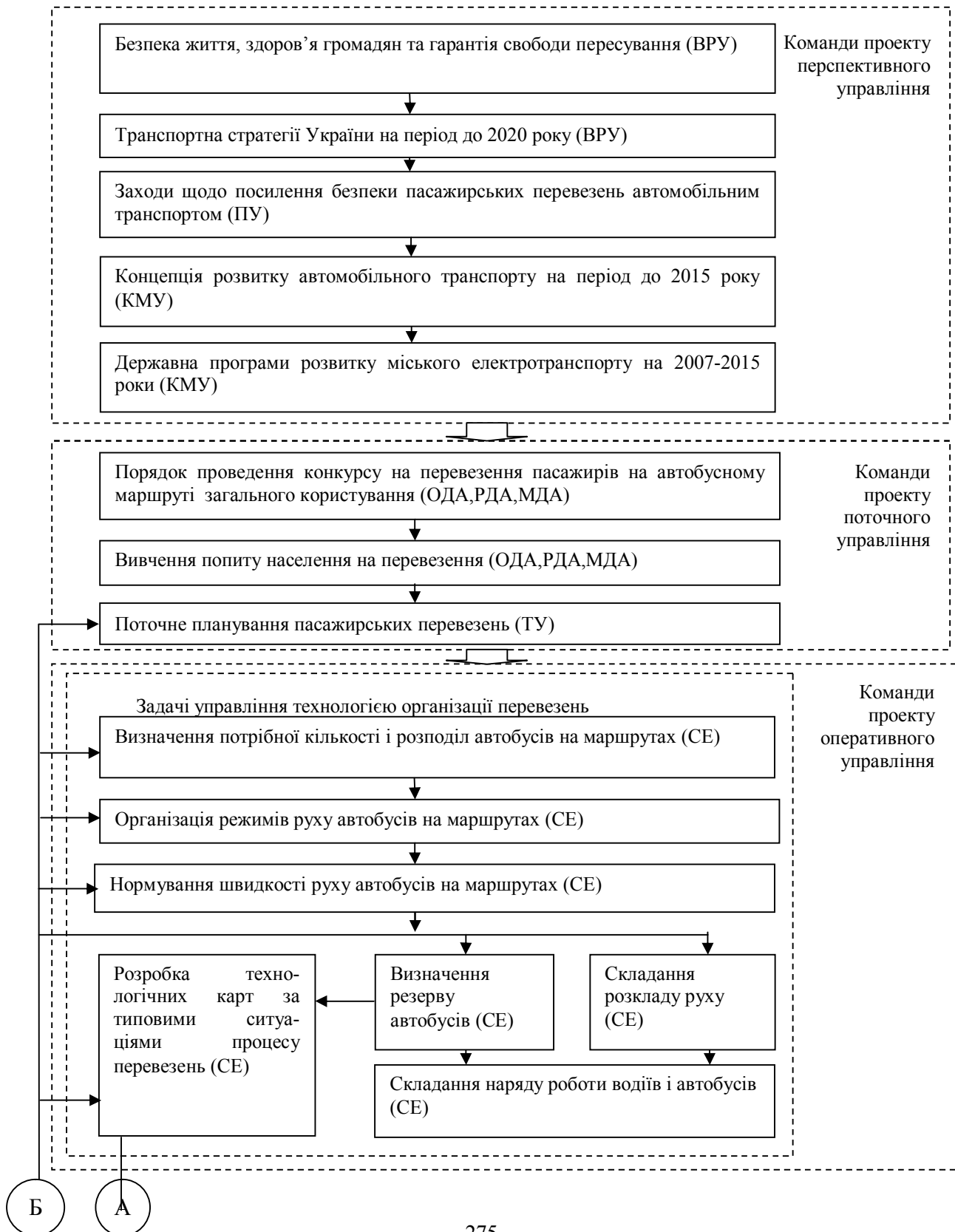

Рисунок 3. – Інформаційно-логістичний підхід щодо вирішення задач управління пасажирськими перевезеннями

Широке використання телекомунікаційних засобів для повсякденного перспективного, поточного та оперативного управління міськими автобусними перевезеннями вимагає техніко-економічного та інженерного обґрунтування послідовності виконання комплексу задач з прийняття технологічних та управлінських рішень, що представлено нами у викладі основного матеріалу.

Виклад основного матеріалу. Так, як цей комплекс передбачає ієрархічну будову задач управління, розглянемо основні вимоги до нього, а саме:

а) аналогічності інформацій, коли вихідна інформація попередньої задачі є необхідною і достатньою для вирішення наступної;

б) модульності побудови, коли окрема методика вирішення тієї чи іншої задачі може бути замінена іншою методикою, що реалізує інший алгоритм вирішення за умови стабільних інформаційних баз даних;

в) адресності виконання, тобто наявності конкретної служби, підрозділу, працівника або виконуваної їм управлінської функції, націленої на вирішення даної задачі.

Концепція Державної економічної програми розвитку автомобільного транспорту на період до 2015 року, передбачає: удосконалення системи державного управління у галузі автомобільного транспорту, підвищення якості та рівня безпеки перевезень пасажирів; удосконалення системи регулювання діяльності автомобільних перевізників; розроблення нормативно-правових актів з питань управління перевезеннями пасажирів, регулювання ринку транспортних послуг, допуску суб'єктів господарювання до ринку послуг з перевезення пасажирів, забезпечення безпеки

дорожнього руху, здійснення транзитних перевезень, посилення екологічних вимог [3]. Реалізація Державної програми розвитку міського електротранспорту на 2007-2015 роки передбачає організацію ефективного управління міським електротранспортом та використання його майнового комплексу [4].

Задачі, що вирішуються за умови поточного управління, характерні тісною взаємодією перевізників різних форм власності з місцевими органами влади, наприклад при проведенні конкурсів на автобусних маршрутах, обліку поточних ситуацій тощо. До складу команди проекту проведення конкурсу входять представники Мінінфраструктури, Укртрансінспекції, Державтоінспекції, інших органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, організацій - споживачів послуг пасажирського автомобільного транспорту тощо. До функцій команди проекту проведення конкурсу відноситься визначення переможця за критеріями: наявного технічного стану ТЗ; наявності виробничої бази або можливості для підтримання належного технічного та санітарного стану ТЗ; наявності резерву автобусів для заміни у разі виходу їх із ладу; умови здійснення контролю стану здоров'я водіїв перед виїздом на маршрут, стажу роботи претендента, конкурсних пропозицій інших претендентів тощо [5]. Також прикладом для формування команди проекту вивчення попиту населення на перевезення є взаємодія представників замовника, виконавця та перевізників різних форм власності щодо підготовки та проведення обстеження пасажиропотоків на маршрутах, обробки матеріалів обстеження пасажиропотоків, заходів щодо організації пасажирських перевезень, впровадження рекомендацій з удосконалення пасажирських перевезень та авторський нагляд [6].

Технологія перевезень щодо випуску необхідної кількості ТЗ, організації режимів руху автобусів, нормування їх швидкості, складання розкладів руху і нарядів роботи водіїв практично цілком здійснюється командою проекту перевізника, а у випадку обстеження траси маршруту залучаються представники ДАІ, власники залізничних переїздів тощо. Під технологією перевезень розуміється сукупність способів вивчення попиту, організації і управління пасажирськими перевезеннями, а також їх науковий опис, що вимагає від команди проекту служби експлуатації технологічне опрацювання рішень на окремих маршрутах.

Так, як система диспетчерського управління складається з сукупності технічних засобів і технологій перевезень пасажирів, що забезпечують регулярний рух на маршрутах, то відмінною особливістю технології диспетчерського управління є здійснення цього виду управління в реальному масштабі часу через те, що всі попередні диспетчерському управлінню задачі розв'язуються без участі пасажирів, автобусів, водіїв, тобто із залученням тільки інформаційних моделей цих елементів маршрутної системи, в цьому випадку допускається помилка команди проекту або особи, що ухвалює рішення в ході виконання технологічної операції, а диспетчер такого права позбавлений, оскільки практична реалізація його рішень здійснюється після розробки і ухвалення їх зверху.

Враховуючи послідовність вирішення задач (див рис. 3.), виникає потреба у виробленні відповідних управлінських рішень, тому функція диспетчерського управління максимально виконується спеціалізованими або структурно відособленими підрозділами. Диспетчери ЦДС виконують оперативний контроль випуску ТЗ на маршрути, регулярності руху, формування та ведення звітів, обміну інформацією з водіями щодо уточнення ситуації на маршруті, зміни режимів руху, візуального контролю ситуації на маршруті або ТЗ, контролю робочого часу, ведення журналу відхилень від плану транспортної роботи, формування оперативних звітів про стан виконання транспортної роботи на маршрутах за звітний період. Роль органів влади в останньому випадку мінімальна і може виявлятися в контролі за виконанням рейсів, на яких обмежені тарифи і введенні дотації, а також забезпечення умов захисту прав споживача відповідно до чинного законодавства.

Висновок. З урахуванням наявних та проведених особистих досліджень, розроблений відповідний інформаційно-логістичний підхід щодо вирішення задач управління пасажирськими перевезеннями та визначено переважність врахування ієрархії управлінських рішень командою проекту побудови пасажирських маршрутних систем міст.

Перспективи подальших досліджень. На базі розробленого інформаційно-логістичного підходу ієрархії команд проектів передбачені подальші дослідження і розроблення моделей та методів підбору та відбору команди проекту побудови ефективної пасажирської маршрутної системи міст.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Ігнатенко О.С Організація автобусних перевезень у містах / Ігнатенко О.С., Маруніч В.С // Навч. посібник. – К.: УТУ, 1998. – 196 с.
2. Про схвалення Транспортної стратегії України на період до 2020 року. Розпорядження від 20 жовтня 2010 р. N 2174-р.

3. Про схвалення Концепції Державної цільової економічної програми розвитку автомобільного транспорту на період до 2015 року. Розпорядження від 3 серпня 2011 р. N 732-р.
4. Про затвердження Державної програми розвитку міського електротранспорту на 2007-2015 роки. Постанова від 29 грудня 2006 р. N 1855.
5. Про затвердження Порядку проведення конкурсу на перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування. Постанова від 29 січня 2003 р. N 139.
6. Порядок і умови організації перевезень пасажирів та багажу автомобільним транспортом (див. «Методика вивчення попиту населення на пасажирські перевезення»). Наказ Міністерства транспорту України від 21.01.1998р. за №21, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 22.04.1998р. за №257/2697 (із змінами від 2001 та 2004рр.).

РЕФЕРАТ

Харута В.С. Проблематика управління проектами пасажирських перевезень . / Віталій Сергійович Харута // Управління проектами, системний аналіз і логістика. – К.: НТУ – 2012. – Вип. 10.

В статті запропонований інформаційно-логістичний підхід щодо вирішення задач управління пасажирськими перевезеннями.

Об'єкт дослідження – команди проектів побудови пасажирських маршрутних систем міст.

Мета робота – досягти ефективних результатів формування команд проектів побудови пасажирських маршрутних систем міст на основі використання елементів теорії управління проектами.

Методи дослідження – методика дослідження базується на використанні системного підходу з врахуванням основних функціональних, економічних і соціальних зв'язків між елементами системи пасажирських перевезень. Дослідження ієрархії управлінських рішень щодо побудови пасажирських маршрутних систем міст базується на використанні елементів теорії управління проектами та управління командами.

Розроблений відповідний інформаційно-логістичний підхід щодо вирішення задач управління пасажирських перевезень та визначено переважність врахування ієрархії управлінських рішень команд проектів побудови пасажирських маршрутних систем міст.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ, УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ, КОМАНДА ПРОЕКТУ.

ABSTRACT

Kharuta V.S. Problematika of management of passenger transportations projects // Vitalij Serhij Kharuta // Management of projects, system analysis and logistics. – K.: NTU. – 2012. – Vol. 10.

In the article offered informatively logistic approach in relation to the decision of tasks of management passenger transportations.

The object of study - commands of projects of construction of the passenger rout systems of cities.

Purpose - to attain the effective results of forming of commands of projects of construction of the passenger rout systems of cities on the basis of the use of elements of theory of management projects.

Research methods - research methodology is based on the use of approach of the systems taking into account basic functional, economic and social connections between the elements of the system of passenger transportations. Research of hierarchy of administrative decisions in relation to the construction of the passenger rout systems of cities is based on the use of elements of theory of management and management commands projects.

The proper is developed informatively logistic approach in relation to the decision of tasks of management of passenger transportations and certainly repressing of account of hierarchy of administrative decisions of commands of projects of construction of the passenger rout systems of cities.

KEY WORDS: PASSENGER TRANSPORTATIONS, MANAGEMENT PROJECTS, COMMAND of PROJECT.

РЕФЕРАТ

Харута В.С. Проблематика управления проектами пассажирских перевозок / Виталий Сергеевич Харута // Управление проектами, системный анализ и логистика. – К.: НТУ – 2012. – Вып. 10.

В статье предложен информационно-логистический подход относительно решения задач управления пассажирскими перевозками.

Объект исследования – команды проектов построения пассажирских маршрутных систем городов.

Цель работы – достичь эффективных результатов формирования команд проектов построения пассажирских маршрутных систем городов на основе использования элементов теории управления проектами.

Методы исследования - методика исследования базируется на использовании системного подхода с учетом основных функциональных, экономических и социальных связей между элементами системы пассажирских перевозок. Исследование иерархии управленческих решений относительно построения пассажирских маршрутных систем городов базируется на использовании элементов теории управления проектами и управления командами.

Разработан соответствующий информационно логистический подход относительно решения задач управления пассажирских перевозок и определенно подавляющая учета иерархии управленческих решений команд проектов построения пассажирских маршрутных систем городов.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ПАССАЖИРСКИЕ ПЕРЕВОЗКИ, УПРАВЛЕНИЕ ПРОЕКТАМИ, КОМАНДА ПРОЕКТА.

УДК 625.7/.8

ФОРМУВАННЯ РІЧНОЇ ПРОГРАМИ ДОРОЖНЬО-РЕМОНТНИХ РОБІТ З ПОЗИЦІЇ ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

Харченко А.М., кандидат технічних наук

Постановка проблеми. Розвиток економіки держави на сучасному етапі вимагає поліпшення транспортного сполучення та оптимізації мережі автомобільних доріг - будівництва нових та збереження від руйнування існуючих. Актуальним питанням в умовах розвитку нових форм фінансування будівництва, реконструкції та капітального ремонту автомобільних доріг (наприклад, спільна участь держави та приватних інвесторів) є розгляд доріг як інфраструктурних проектів в рамках теорії управління проектами.

Будівництво, утримання та експлуатація доріг вимагають попереднього ретельного вивчення та проектування, оскільки, коли мова йде про автомобільну дорогу як інфраструктурний проект, недостатньо виконати тільки перший етап – будівельні роботи, необхідно також розробити план утримання та експлуатації доріг, основна ціль якого – боротьба з руйнуванням, якому з плином часу піддаються майже всі елементи автомобільної дороги.

Тому, в даному дослідженні важливо показати, що сфера управління експлуатацією автомобільних доріг шляхом проектування річної програми робіт безпосередньо повинна відноситись до проблемної області управління проектами. В цьому – важливий резерв підвищення ефективності використання дорожньої інфраструктури та її збереження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення вітчизняних літературних джерел показало, що питанню проектування річної програми робіт як інструменту управління проектом експлуатації автомобільної дороги не приділяється належна увага.

Постановка завдання. Метою статті є визначення місця і ролі проектування річної програми робіт в системі управління проектами і програмами експлуатації автомобільних доріг.

Виклад основного матеріалу.

У світовій практиці застосовується декілька цілісних систем управління проектами (стандартів). Найбільшою популярністю користуються PRINCE2 (поширена в країнах Британської Співдружності) і PMI (Project Management Institute - США). Завданням організацій, що розвивають і підтримують вищезгадані стандарти, є обмін кращою практикою між фахівцями в області управління проектами, а також підготовка і сертифікація цих фахівців [1].

Були розроблені різні методології управління проектами. Перш за все, це PRINCE/PRINCE2 [2] (стандарт управління проектами у Великій Британії) та PMBOK [3] (стандарт управління проектами у США).

Сьогодні опубліковано досить багато робіт, в яких викладені сучасні теорії, методи та технології з управління проектами.

Проведений аналіз вітчизняної та зарубіжної літератури дозволив визначити, що проект є сукупністю всіх взаємопов'язаних процесів, що ініціюються та/або протікають, за допомогою впливу